

Rozsvítte světlo

1 Dobré ráno, přátelé. Slyšíte mne dobře tam vzadu? Děkuji. Dnes ráno jsem uprostřed vás opravdu privilegovanou osobou, neboť poté, co zde bylo vydáno tolik šlechetných svědectví, mohu se i já postavit na toto pódium a přispět ještě svým skrovným příspěvkem k tomu, co tu už bylo řečeno, přinést požehnání, abychom z dnešního rána mohli mít opravdový požitek. Všiml jsem si, že někteří z vás jsou velice... [v mikrofonu vznikla zpětná vazba.] V pořádku, přáteli. Je to nyní lepší? Někteří z těch lidí, jak oni mluvili... téměř všichni... dobrá, jeden každý z nich měl zde vynikající svědectví. Jak si to cením - ta krásná svědectví pro slávu Páně.

2 Nyní bychom chtěli přistoupit ke Slovu. A já... umínil jsem si ve svém srdci, že tento týden nebudu lidi držet dvě či tři hodiny, aby zde museli sedět a poslouchat mne. Řeknu vám proč to tak dělám, přátelé. Nejsem vzdělaný a mohu mluvit pouze pod inspirací. Vzdělaný člověk... on je rovněž inspirovaný. Ale on může objasnit to, o čem mluví pomocí svého vzdělání, dokáže vytáhnout slova, díky kterým lidé porozumí, co jim chce říci. Ale já, bez vzdělání, musím použít symboly z přírody, a vyjádřit pomocí inspirace, kterou mám. A porozumění tomu se může někdy stát pro lidi těžkým oříškem. Shledáváme, že... býval jsem kvůli tomu velice mrzutý, dokud jsem v Bibli neshledal, že Bůh to dělal stejně tak, stejným způsobem.

3 Všimáme si, že když Jan Křtitel... nemáme žádný doklad o jeho vzdělání. Když se vrátil z pouště, začal promlouvat ke svému shromáždění, církvi pro onen den. A všimáme si, jak to vyjádřil. On řekl: „Vy hadí pokolení!“ Vizte, měl ve zvyku - jinými slovy čerpal obrazy z přírody a pouště, něčeho kluzkého, slizkého, svádívého.

Inu, někteří lidé mohli mít tu schopnost, že při pokusu o vystihnutí této myšlenky by místo toho použili slova „podvodník“, nebo něco takového.

4 Ale Jan použil slova „had.“ A myslím si, že všichni pochopili, co tím mínil. A pak pokračoval: „Nemyslete si ve svých srdcích, že patříte k této nebo jiné skupině, neboť pravím vám, Bůh může z těchto kamenů...“ Vidíte? To nejsou nějaká vznešená... „Bůh může z těchto kamenů...“ on to čerpal z přírody. A rovněž: „Sekera je přiložena ke kořenu stromu.“

Nějaký uhlazený, vzdělaný bratr to mohl vyjádřit slovy: „On vyhladí.“

On řekl: „Sekera je přiložena ke kořenu stromu.“ To tak jako tak způsobí vyhlazení. Vy používáte taková vyjádření. Ale on snad vůbec nechodil do školy.

⁵ Skloňme na chvíli své hlavy. Někdo zde žádá o příčinnou modlitbu, nu, to je moje služba, modlití se za nemocné. Jsou zde rovněž nějaké žádosti, velice důležité. A vím, že mezi námi je takových hodně. Pokud si někdo z přítomných přeje, abych jej dnes ráno vzpomenul, pozdvihněte prosím ruce k Bohu a řekněte: „Já...“ inu, chopte se vaší prosby ve víře, zatímco se budeme modlit.

⁶ Náš nebeský Otče, nyní se přibližujeme ke Tvé svatosti skrze jméno Tvého svatého syna, Pána Ježíše, a předkládáme prosby všech těch lidí, kteří své žádosti zde napsali, a které držím ve své ruce, obzvláště pak prosím za krásnou mladou dceru toho muže, která utrpěla zranění v autonehodě. Prosím za to dítě, Pane.

Prosím rovněž za všechny ostatní prosby, a rovněž za ty skryté... za ty, kteří pozdvihli své ruce. Ty jsi nekonečný Bůh. Poznáš každý motiv a každou touhu. Prosíme, abys odpověděl, neboť jsi zaslíbil, že to učiníš, pokud budeme věřit.

A rovněž prosíme, abys vzal těch několik slov, která hodláme přečíst, a vdechl je nám, zatímco na Tebe očekáváme. Nechť Duch svatý se přiblíží ke každému jednotlivci a zjeví nám výklad Slova, neboť prosíme v Ježíšově jménu. Amen. [Bratr Branham hovoří s někým na pódiu]. Ano, bratře, posluž si. To je v pořádku.

Zatímco otevíráme, inu, měl jsem... Kdysi bývalo tak, že jsem si zapamatoval verše z Písma, aniž bych si musel dělat poznámky. Ale poté, co jsem překročil pětadvacet, už to tak dobře nefunguje. Musím si to tedy pamatovat pomocí poznámek. Tak tedy, chystáme se... (je to lepší?, slyšíte lépe? - ne, tam vzadu potřásají hlavami; snad musíme postavit... v pořádku... a jak to vypadá teď?, slyšíte to?, a tak?, zlepšilo se to? - dobrá, skvělé).

⁷ Nyní bych chtěl obrátit vaši pozornost na Izaiáše 42, 1 až 7; a rovněž Matouše 4, 15 - 16.

Aj, služebník můj, na kterého se zpodepru, vyvolený můj, jehož libuje duše má. Ducha svého dám jemu, [on] soud národům vynášeti bude.

Nebude křičeti, ani se vyvyšovati, ani slyšán bude vně hlas jeho.

Třtiny nalomené nedolomí, a lnu kouřícího se neuhasí, [ale] soud podle pravdy vynáseti bude.

Nebude neochotný, ani přísný, dokudž soudu na zemi nevykoná, a učení jeho ostrovové očekávati budou.

Tak praví Bůh silný Hospodin, kterýž stvořil nebesa, a roztáhl je, kterýž rozšířil zemi, i to, což z ní pochází, kterýž dává dýchání lidu na ní, a ducha těm, jenž chodí po ní.

Já Hospodin povolal jsem tě v spravedlnosti, a ujal jsem tě za ruku tvou; protože ostríhati tě budu, a dám tě v smlouvu lidu, [a] za světlo národům,

Abys otvíral oči slepé, a vyvodil z žaláře vězně, [a] z vězení ty, kteříž sedí ve tmách.

8 A nyní u sv. Matouše 4, počínaje 12. veršem, čteme toto:

A když uslyšel Ježíš, že by Jan byl vsazen, navrátil se do Galilee.

A opustiv Nazaret, přišed, bydlil v Kafarnaum při moři, v krajinách Zabulon a Neftalím,

Aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího:

Země Zabulon a Neftalím při moři za Jordánem, Galilea pohanská,

Lid, kterýž bydlil v temnostech, viděl světlo veliké, a sedícím v krajině a stínu smrti, světlo vzešlo jim.

Od toho času počal Ježíš kázati a praviti: Pokání číňte; neboť se přiblížilo království nebeské.

Nechť Pán požehná svému Slovu. Mým tématem pro dnešní ráno bude „Rozsviďte světlo.“ A chtěl bych velice spospíchat, abychom dodrželi další termín, tedy asi za 45 minut...

9 ...pan McAnally (myslím si, že je zde přítomen; viděl jsem před budovou jeho vozidlo). Před nějakým časem jsme seděli... během mé první lovecké sezóny zde v Arizoně jsme se usadili poblíž hor Superstition. Slyšel jsem o nich už dávno, slyšel jsem mnoho pověstí, kterými jsou tyto hory Superstition obestřené. Vzpomínám si, jak jsem

je poprvé spatřil před východem slunce, a na východ od místa kde jsem byl, viselo mohutné mračno jako nějaký duch, které je známo jako Superstition [pověra]. Slyšel jsem o tom, jak kolem nich procházeli Indiáni, jak se báli, když tehdy na počátku Španělé s nimi špatně zacházeli, a to kvůli zlatu které hledali. Tvrdili, že uprostřed nich bydlí zlí duchové. To všechno podněcovalo mou zvědavost.

¹⁰ Když jsem poprvé spatřil Superstition měl jsem s sebou pouze svítilnu. A pak jsem pozoroval - až za chvíli se nad tmou začalo vznášet slunce ve své majestátnosti. A když se to stalo, ono oddělilo tmu od světla, a zatlačilo tmu pryč. Pak se vzneslo k zenitu, nad vrcholky hor a ukázalo čím vlastně hory Superstition jsou. A veškerá strašidelnost a strach obestírající Superstition prchla pryč, když si na ně posvítlo slunce ve své moci.

¹¹ Slunce je králem všech světél zde na světě, těch přirozených světél. Nezáleží na tom, jaká umělá světla jsme schopni vytvořit, kolik umělých paprsků jsme s to vyprodukovat, jakmile vzejde slunce, pohasnou všechna. Stejně tak to vypadá se Slovem Božím. Když povstane Slovo Boží, všechny pověry, všechen denominační fanatismus a vše ostatní pohasíná. A pak se ukáže, čím ono opravdu je. Bůh na počátku řekl: „Budiž světlo.“ A světlo přichází pouze - to pravé světlo, královské světlo - přichází skrze Slovo Boží.

¹² Bůh oddělil na počátku světlo od tmy. A projevené Slovo Boží vždycky odděluje světlo od tmy. Lidé se sice mohou zablýsknout tím, oním nebo tamtím. Povstanou ismy: komunismus, fašismus a všechny ostatní ismy, co povstaly. Pověry, kulty - ať je to cokoliv - to může povstat. Ale když povstává to královské světlo Bible, všechny pověry a věci...

Pohledte, víme, že to je zde, ale dokud se to nějak neprokáže, dokud se to neosvědčí jako světlo... pak nemáme proti tomu právo nic namítat, neboť každé jiné světlo tím bylo zapuzeno.

¹³ Ježíš řekl: „Nechť je každé lidské slovo lží, ale moje pravdou.“ Jeho Slovo je nadřazené nad každé lidské slovo, nade vše. Jeho Slovo je světlem.

¹⁴ A víme, že na počátku muselo být všechno zastřené a chmurné, temné, zatímco zeměkoule se otáčela. A když Bůh poznal, že přišla potřeba světla... Inu, Jeho semeno už bylo uloženo v zemi, neboť On ho tam uložil. A nyní bylo zapotřebí světla, aby ono mohlo vzejít, a způsobit že to semeno ožije - neboť to semeno už tam bylo vloženo.

15 Právě tak jak to bylo v každém dalším věku. Bůh předpověděl, co se stane v jednom každém věku. On však k tomu potřebuje pouze působení Božího světla na Písmo, které by ho pro daný věk oživilo, právě tak... A ono to udělá, pokud jen se to světlo může dostat k tomu Slovu. A jestliže semeno je oplodněno, ono způsobí, že to ožije, pokud to je zaslíbení pro tento den.

16 Jednou můžeš sít pšenici, podruhé rýži. Jedno vzejde pomaleji než to druhé, neboť záleží na ročním období. Slovo Boží přichází na svůj čas: Zákon, milost a tak dále, jak jsme se pohybovali věky kupředu. A pokaždé je osvětleno projevením se světla roznášejícího život nacházející se v tom semeni.

17 Dnešní slunce svítí skrze Slovo Boží. To sluníčko, kterým se dnes kocháme, je projevem Slova Božího. To slunce, které venku vidíme, není nic jiné než Slovo Boží, když On řekl: „Budiž světlo.“

18 A co by bylo, kdyby On řekl: „Budiž světlo“, a žádné světlo se nedostavilo? Pak to nepromluvil Bůh. Když Bůh řekne: „Budiž...“ pak se to stane. A tak shledáváme, že slunce, kterým se tolik těšíme, je projevem mluveného Božího Slova z knihy 1. Mojžíšova.

19 A jsme si plně vědomi toho, že Božím světlem pro dnešek je Jeho Syn. To jedno bylo s-l-u-n-c-e; ale Tohle je s-y-n¹. S-y-n je Bible. On byl... „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.“ A Židům 13, 8 praví: „Včera i dnes tentýž jest, i na věky.“ To je vždycky Slovo Boží.

20 To byl Kristus v Noemovi. To byl Kristus v Mojžíši. To byl Kristus v Davidovi, který hleděl jako zavržený král na město, a osm set let později tam seděl Kristus a plakal nad tím městem - jako zavržený král obdobně jako David. To je vždycky Duch Kristův. Ale plná manifestace Slova Božího byla oznámena skrze Ježíše Krista, Ducha Božího. Život může přijít toliko ze světla. Světlo je původcem - světlo je původcem života. Není žádný život, kde není světlo, jak v přírodní oblasti, tak duchovní. Musí být... ze Slova Božího může vzejít toliko světlo.

21 Když se projeví Slovo Boží, stává se životem. Předtím je pouhým semenem, Bůh zasal všechna semena. Naše těla byla na zemi předtím, než... dobrá, předtím než zde bylo světlo nebo jakákoliv forma života. Vápník, draslík, petrolej, kosmické světlo, cokoliv by to bylo. To bylo

¹ V angličtině se jedná o slovní hříčku S-u-n ver. S-o-n.

zde, když Bůh stvořil svět. Bylo už zapotřebí jenom mluveného slova, aby to vše mohlo vzniknout, jako třeba rostlinná říše nebo stromy, jakákoliv forma života. Nic nemůže žít bez Jeho Světla, ať se jedná o přirozenou nebo duchovní oblast. A Jeho Slovo je Světlem a Životem.

²² Ale, když On posílá své Světlo a oznamuje lidem a oni Ho odmítnou - co se pak asi stane? Právě o tom bychom si dnes ráno chtěli promluvit, o odmítnutí Světla - těmi k nimž bylo posláno, a oni je odmítli, stejně tak jako v minulosti.

²³ „Aj, služebník můj, jehož libuje duše má. On je Světlem národům, On je Světlem světa.“ On je Světlem pro tento svět, ač Jej svět nepřijal. To je ta smutná stránka věci. A děje se tak, pokaždé když Bůh manifestuje své světlo, svět toto světlo zavrhuje. Proč? To je napsáno zrovna v této Bibli. Každý věk... Bůh vymezil určitý příděl Slova pro každý věk, a pokaždé někoho posílá, aby to Slovo manifestoval.

²⁴ O Ježíši bylo prorokováno čtyři tisíce let jako o přicházejícím Mesiáši. A když přišel, dokázal obhájit každé mesiánské zaslíbení. A přece lidé toho světa, církve a tak dále, nic o něm nevěděli, neboť oni učinili... upadli do něčeho, co je před jeho poznáním zadrželo.

²⁵ Nu co se stane, jestliže člověk jenom... podíváme se na tu přirozenou stránku věci. Co se stane s člověkem, jenž se zde narodí za tím účelem, aby chodil ve světle slunce (které Bůh pro něj stvořil), a on si raději zavře oči, pospíchá do sklepa, zavře dveře, zatáhne rolety a odmítá uznat sluneční světlo. On popírá dané mu výsady. Popírá jeho zářivé paprsky, jeho životodárné zdroje. Popírá rozprostírající se kolem něj světlo, aby mohl vidět na cestu, kam jde nebo odkud přišel. On to zkrátka popírá. Co můžete říci člověku, který zatáhne žaluzie nebo utíká do sklepa, uzavře se před každým průnikem světla; jednoduše neuznává sluneční svit?

Takový člověk přece není mentálně v pořádku. Všichni to víme. Váš tělesný rozum stačí na to, abychom takovou osobu uznali za nemocnou, totiž... on je... něco se mu přihodilo. On nemá zdravý úsudek.

²⁶ Inu, tak je to v této hodině, ve které žijeme, když se někdo chce ukrýt a najít nějakou záminku, aby uznal světlo evangelia, které vyzařuje v dnešní době. Když se člověk od toho vědomě odvrací a vrhá se do něčeho jiného, a zatahuje rolety, praví: „Já tomu nevěřím“, dotyčná osoba není v pořádku. Toto se zkrátka nedá obejít. Něco není

v pořádku. Něco se mu přihodilo. A s tímto se v dnešní době setkáváme tak hojně.

²⁷ Inu, Ježíš byl... všechna inspirována svědectví proroků a všechna jejich proroctví, která byla prorokována pro jejich věk, byla vnesena do světla v Jeho věku. On zapálil svíčku slova, které bylo v Bibli, které bylo prorokováno o NĚm. „Hle, panna počne.“ A počala. V pořádku. „Jeho jméno bude: Rádce, Kníže pokoje, Bůh silný, Věčný Otec.“ A stalo se. A: „Otevřou se oči slepých.“ A vskutku se stalo. Když přišel na zem, splnilo se všechno, co bylo o něm prorokováno. A proč lidé nebyli s to pochopit, že... to bylo...

Připadá nám to zvláštní, neboť na to pohlížíme jako do zpětného zrcátka. Víte o tom, že když takto hledíte dozadu, pak jistě havarujete. Hledme tedy na to, co je před námi.

²⁸ A to chceme dělat. Oni to učinili kvůli tomu, že žili v odlesku jiného světla. Žili v odlesku světla minulého dne. A podle mého přesvědčení právě v tom vážně problém dnešního světa, přátelé, neboť se pokoušíme žít v odlesku světla svítícího pro jiný den.

²⁹ Odlesk je falešným světlem, právě tak jako přízrak na cestě. Když jedeme cestou, můžeme spatřit přízrak. Je to falešná představa o slunci. A když tam přijedeš, nic tam nenalezneš, neboť to je falešná věc, neboť... v odlesku slunce nelze chodit, neboť to je přízrak, který ti ukazuje něco, co neexistuje.

³⁰ A když tě lidé chtějí přesvědčit, že Ježíš Kristus není včera i dnes tentýž i na věky, pak tě navádějí na nějaký přízrak. Nic jiného. A když přijdeš do kostela, připojíš se k nějaké církvi (nějakému chladnému vyznání víry a tak dále), pak nemáš vlastně nic víc, než jsi měl ve světě. Dovolte mi to říci, neodmítejte světlo evangelia Ježíše Krista, které ti přináší hřejivé paprsky Ducha svatého - činí tě novým stvořením v Ježíši Kristu. Nepokoušej se chodit v odlesku jiného věku. Ten odlesk v tom věku mohl být dobrý - pro ně mohl být postačující.

³¹ To bylo prokázáno za dnů našeho Pána Ježíše. On byl biblickým světlem pro onen den. On byl tím světlem. Světlem nebyl, dokud nepřišel na zem a nedokázal to zaslíbené Slovo. Přece víte, co on zde řekl: „Onť byl svíce hořící a svítící, vy pak chtěli jste se na čas poradovati v světle jeho.“ Opravdu, neboť o Janu bylo prorokováno Izaiášem 712 let před jeho narozením, že bude hlasem volajícího na poušti.

³² A potom také prorok Malachiáš, poslední z proroků, čtyři sta let

před jeho narozením, ve třetí kapitole Malachiáše řekl: „Aj, já posílám anděla² svého, kterýž připraví cestu před tváří mou.“ A zde byl Jan na zemi a uváděl do života to psané Slovo. Byl tím hlasem volajícího na poušti. A on (vždycky) připravoval cestu pro Mesiáše.

Ježíš řekl: „Vy pak chtěli jste se poradovati v světle jeho“ - neboť on byl tím světlem, jasným, hořícím světlem.

A Jan řekl: „Onť musí růsti, já pak menšiti se. Moje světlo musí pohasínati. Proč? Dosloužil jsem svůj čas, který byl o mne prorokován. Jeho poslouvejte. To je ten. Následujte ho.“

³³ Když žil, v té době bylo prokázáno že... inu, Židé si mysleli, že jejich bohoslužba je v pravém světle. Oni si mysleli, že uctívají toho Boha, kterého právě zavrhovali. Ukřižovali toho, o kterém se domnívali, že ho uctívají. Posmívali se právě tomu Bohu, a udělali ho před lidmi terčem posměchu - toho Boha, kterého zdánlivě uctívali.

³⁴ Dovolte mi nyní něco říci s uctivostí a respektem, jen za účelem osvětlení, neboť jak jeden bratr před chvílí řekl, že žijeme později, než si uvědomujeme. Jednoho dne se něco stane. A bude příliš pozdě. Lidé přijmou znamení šelmy, aniž by si uvědomili, co dělají. „Slepí vůdcové slepých. Oba vpadnou do jámy“, jak řekl Ježíš. A žijeme později, než si uvědomujeme.

³⁵ Jdou za tím mnozí počestní lidé, neuvědomují si to. Ale přichází hodina, nyní kdy zasvítilo světlo, světlo evangelia v moci zmrtvýchvstání Ježíše Krista, a manifestuje, že Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest i na věky. Toť jest jeho příděl pro tento den. Věci, které pro tento den zaslíbil, se musí naplnit v tomto dni. Jestliže to církev nepřijme, Bůh je schopen z toho kamení vzbudit děti Abrahamovi. On své poselství prosadí, neboť to vždycky udělal. A udělá to i napříště.

³⁶ Lidé si myslí, že kráčejí ve světle (tradic otců), a přesto víte, že chodí v odlesku světla - nikoliv ve světle samotném - a samotné světlo, o kterém tvrdí že je uctívají, zavrhují. Jeho skutky důkladně dokazují, kým on byl. Sám Ježíš řekl: „Ptejte se na Písma; nebo vy domníváte se v nich věčný život míti, a ta svědectví vydávají o mně. Kdo z vás mne obviní z hříchu?“ On řekl: „Kdo z vás mi může dokázat, že jsem něco řekl nebo jsem o něčem tvrdil, že to dokážu, a čeho by nebeský Otec nepotvrdil skrze mne?“ On tím dokázal, že byl světlem pro tuto hodinu,

² V angličtině: „Svého posla.“

neboť tito všichni prorokovali, že Mesiáš vskutku takový bude. A zde to vzkvetlo do života, ale jejich tradice je oddělily od toho pravého světla Slova.

³⁷ Farizejští, saducejští, herodiáni a všichni takoví, byli tak dalece omámení tímto odleskem, tak to bylo koneckonců v každém věku, že nemohli spatřit pravé světlo; To zasáhlo jejich zrak. Oni si tak zvykli chodit v tom odlesku. „Na druhý den bude to; a zítra bude to; připojíme se k tomu, bude to tak, připojíme se k tomu.“ Shledáváme, že to je falešný přelud. Ježíš Kristus je stejně tak skutečný lidskému srdci dnes jako byl vždycky. Jeho moc a živá přítomnost je pravdivá stejně tak dnes, jako kdykoliv předtím.

³⁸ „Ještě maličko, a svět mne více neužří. Kosmos, světový řád, mne více neužří, ale vy užříte mne; neboť já s vámi jsem, ano ve vás, až do skonání světa. Skutky, kteréž já činím, i on činiti bude, a větší nad ty činiti bude; nebo já jdu k Otci svému.“ Tato veliká zaslíbení jsou pro dnešek. Svět je tak slepý jak jen může být. Ale zde platí: „Vy mne užříte.“

³⁹ A právě o to usilujeme dnes. Co je zapotřebí lidem plného evangelia: Vyjádřit Ježíše Krista v síle jeho zmrtvýchvstání a plnosti jeho zaslíbení; aby Duch svatý mohl manifestovat tyto věci a uvádět je na správnou míru; to co Bůh zaslíbil, a co rovněž vykoná. Ano, přátelé!

⁴⁰ On byl důkladně potvrzen skrze Slovo a skutky, které konal. Ale nikdo z nich mu nechtěl věřit - ačkoliv prokázal, že Jeho světlo je Slovem. Řeklo to Slovo. „Zkoumejte Písma.“

Ale jejich tradice, ve kterých žili, pozlátka jiného věku... oni říkali: „Věříme Mojžíši. Mojžíš... tomu věříme. Nevíme, odkud jsi přišel. Odkud máš své vzdělání? Jak můžeš dokázat, že to jsi ty?“

Jeho skutky byly důkazem toho, kým On byl, kdyby jen pozorně četli Bibli. Oni ji četli, to ale nespatriili. „Moje skutky prokazují moji totožnost.“ Člověka můžeme poznat podle jeho osobních dokladů, dokladů Slova Božího - jestliže dotýčný je poslán Slovem Božím a s Božím Slovem.

⁴¹ V každém věku je to stejné. Vždycky tak bylo. Nemůžeme žít včerejším světlem. Včerejší světlo je historií. Nic o něm nevíme. Nemůžete se přece zahřát sluncem, které svítilo včera. Stejně tak je to s dnešními církvemi. Tak je to s lidmi. Oni se snaží žít podle toho, co se stalo včera. Nemůžete se zahřát u malovaného ohně. Opravdu ne. To v sobě nemá teplo. Včerejší slunce už nehřeje.

⁴² To přirozené světlo slunce je posíláno na zem za tím účelem, aby způsobilo zralost obilí pro blížící se žně. Každý další den přináší s sebou novou dávku slunce. Slunce, které dnes svítí, působí na pšenici v Kanadě, to stejné slunce... Proč? Kdybychom v červenci nebo srpnu neměli mocnějšího působení slunce než je tohle, zrno by nemohlo vůbec dozrát. Musí být mocnější a silnější. Růst a zrání pokračuje každý den, dokud se nedostaví zrno. A pak, když začíná dozrávat, se ukáže zrno. Když to zrno začíná zrát, když se to zrno ukazuje, jestliže to zrno je v té přítomnosti, pak to zrno se buduje.

Každý den... zrno je ale obaleno slupkou - a když slunce pálí s větší intenzitou, pak se to zrno zpevňuje, vápní, a tak dále. Ale zkuste vzít srpnové slunce a nechat je působit na pole dnešní, ono by je přece zničilo. Opravdu. Tak by to nešlo. To musí přijít v pravý čas.

⁴³ Stejně tak musí Boží pšenice dozrávat v to správné období, období, ve kterém se nachází. Ale jak může slunce... to usmrtí pšenici, na dnešním slunci by zrníčka odumřela. Blíží se žně. Vše zraje. Zrno dospívá spolu se světlem.

⁴⁴ Vázne to v tom, že dnešní církve - to zrno nechce dozrát. Ono chce zůstat v době Moodyho, Sankeye, Finneye, Knoxa, Kalvína. Oni byli v pořádku. Oni byli ve své době světlem. Ale toto je už jiná hodina, toto je jiný den. Evangelium pokročilo kupředu, směřuje ke zralosti. A tak nemůžeme žít podle toho, co řekl Luther, co řekl Wesley, nebo ti ostatní. Žijeme ve světle, které bylo předpovězeno pro tento den. Žijeme v sedmém věku církve, nikoliv třetím nebo čtvrtém věku církve. A zrno by mělo být způsobilé, aby to přijalo. Pokud nebude, odpadne a nezbude z něho nic. Zrno dozrává spolu se světlem, pakli je schopno se světlem jít kupředu.

⁴⁵ Stejně tak by z církve měl vycházet chléb pro každý věk, jak nám přikázal Ježíš slovy: „Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.“ Chléb, který nám je zapotřebí, je v Bibli. Ona je úplným zjevením Božího plánu. Ona je dokonalým zjevením Ježíše Krista. Nic k tomu nemůžeme přidat ani z toho vzít. Ten kdo by to učinil, jeho jméno bude vzato z Knihy života.

Nemusíme k němu přidat žádné vyznání víry. Je psáno přesně, tak jak má být. Nic k tomu nepřidáváme; nic neodebíráme. Každé je, tak jak ono stojí, a Bůh je... si ho obhájí. Každé Jím dané zaslíbení si tak nebo onak obhájí. Nemáme z něj nic brát ani přidávat. Jednoduše je ponechat tak jak je.

⁴⁶ Ale hleďte, dnes se setkáváme s lidmi, kteří by si to přáli mít jako v minulosti: Oni chtějí žít v tom odlesku. Církev má dospívat obdobným způsobem jako pšenice, aby lidé mohli žít... ne samým chlebem, ale každým slovem Božím, chlebem života - nikoliv pouze jeho částí; každým slovem, každý věk.

⁴⁷ Nezůstaň jen u toho, abys po celý život jedl fazole a brambory. Jsou rovněž jiné složky, abychom mohli dojít k plnému jídelníčku veliké Boží večeře, která je před lidmi jeho lidem položena, moc Ducha svatého a radost z toho plynoucí, moc Ducha, jenž byl dán.

„Skutky, kteréž já činím, i on činiti bude, a větší nad ty činiti bude; Já živ jsem i živi budete...“, tato zaslíbení zanechal Ježíš církvi. A přes to všechno lidé hledají cestu návratu do některého minulého věku.

⁴⁸ Lutherův věk to byl význačný věk. On viděl porušenosti katolické církve, svatého přijímání. Jako mladý kněz viděl, že to nebylo správné. To nebylo skutečné Kristovo tělo; to byl jenom kus chleba, kterému požehnali. A viděl rovněž, že víno nebylo skutečnou Kristovou krví, nýbrž to představovalo tuto krev. A tak proti tomu protestoval, neboť přišla tato hodina. A nezáleželo na počtu kněží, nebo čehokoliv jiného, Bůh se ujal muže, který mohl rozsvítit světlo. Amen! Přijal ospravedlnění vírou, a způsobil, že se rozsvítilo světlo luteránského věku. A dařilo se mu, dokud jeho čas nepominul.

⁴⁹ Pak nastalo další období, kdy církev měla opustit svůj hřích a jít k posvěcení. A tak přišel John Wesley, malý Angličan z Anglie, který patřil k anglikánské církvi. On spatřil světlo evangelia. Byla to hodina, kdy měl nastoupit Filadelfský církevní věk. A když se to stalo, zvěstoval druhé dílo milosti, posvěcení skrze krev Ježíše Krista. Nic se tomuto světlu nemohlo postavit do cesty.

Byl považován za fanatika, stejně tak jako Luther. Ale on protestoval proti všem ostatním a rozsvítil světlo, neboť to bylo světlo této hodiny. Bůh si vyhledal muže, Johna Wesleje, který mohl rozsvítit světlo. Rovněž si našel Luthera, který rozsvítil světlo pro ten věk.

⁵⁰ Pak nastoupili letniční bratři. Oni přišli zpět ve svém věku s navrácením darů: Obnovení darů mluvení v jazycích, darů uzdravení a dalších věcí v církvi. Udělali přesně to, co o nich bylo řečeno v Bibli. A nejen že to udělali, nýbrž i prokázali. Přesně tak.

⁵¹ Ale uvědomujete si, že jsme už nyní pokročili dál? Jsme v čase nevěsty, v čase vyhledávání [volení, vybírání], v čase ve kterém nevěsta... o kterém bylo řečeno, že zde bude. „Všechno, což zanechaly

housenky“, řekl Joel 2, 28, „všechno, což zanechali housenky, pozřeli chrousti, všechno, což zanechali chroustové, sežraly kobylinky.“

⁵² Každá jedna z těch organizací (jestliže jste si přečetli v Bibli sedm pečeti), pokaždé když vystoupil některý z těch reformátorů a kázal Slovo, přece jen něco vynechal. A co udělali dál? Když ten reformátor pominul a světlo začalo pohasínat, místo toho aby vešli do dalšího světla, oni se zorganizovali. A když se zorganizovali: „Věříme tomu světlu; to je to světlo; to je to.“ Co tím dokázali?

Nastoupil Wesley a odsunul se daleko od nich. Co Wesley vlastně udělal? Oni se stejně i po něm a jeho bratru, Johnu a Charlesovi, zorganizovali. A nastoupili další, jako Asbury a tak dále. Když jejich dny pominuly - zorganizovali se a nazvali to Metodistickou církví. Co vlastně udělali? Odmítli další světlo. Řekli pouze: „To je to světlo; to je to.“

Pak nastoupili letniční, a ukázali jim, že Bůh stále posílá křest Duchem svatým. On stále s sebou přináší moc uzdravení, kterou oni popírali. A co udělali? Opustili je, neboť to bylo další světlo.

A jak to vypadá dnes? Minulo už kolem 60 let. Letniční se zorganizovali: „My jsme to, my jsme ono.“ A Bůh zprostřed nich odešel.

⁵³ Nyní On rodí nevěstu, vyvolenou z té skupiny, a další věk církve už nenastoupí. Wesley to byl Filadelfský církevní věk. A Laodicejský církevní věk to je letniční organizace, která směřuje rovnou do znamení šelmy. Tak to stojí v Bibli, jak nám to před chvílí řekl tento bratr. To je tak. V pořádku. Oni jsou... všechny tyto organizace, neboť odmítli jíti se svým světlem před sebou... organizovali se a řekli: „Věříme tomu.“ Když Bůh něco dělá, zkontrolujte to s Písmem. Farizejští řekli: „My to máme.“

Saducejští řekli: „To máme my.“

⁵⁴ Ale měl to Bůh! Bůh otočil klíčem a ukázal světlo. Bylo sice odmítnuté, jako vždycky. Katolická církev zavrhl Luther. Wesley zavrhl Luthera. A rovněž letniční zavrhl Wesleye. A Duch svatý dnes odmítá letniční. Stali jste se formální a vlažní jako ti ostatní. Všichni to mohou vidět. Mám vás rád. Jste těmi, kteří stojí nejbližší Bible, nakolik je mi známo, a proto stojím s vámi. Ale poslyšte, otevřete oči a pozorujte den, ve kterém žijeme. Přišla doba dalšího otočení klíče a nástupu světla, aby strom mohl být vzdělán.

⁵⁵ Bible praví u Malachiáše 4, že znovu pošle a obnoví původní víru, kterou lidé měli. On to zaslíbil. On to vždycky udělal. On posílal slovo k prorokům, neboť slovo přicházelo k prorokům. Oni měli Slovo a oživovali ho. Organizace a systémy to v každé době odmítli. Stejně tak udělají dnes. Ale Bůh může stejně tak dnes vzbudit muže, jako tehdy. On nikdy nevzbudil organizaci. Zeptejte se každého historika, podívejte se do dějin. Když se organizovala organizace, právě tehdy to zemřelo a nikdy více nepovstalo.

⁵⁶ Bůh promlouvá k jednotlivcům. Bůh zaslíbil, že to udělá znovu v těch posledních dnech, On to udělá. Bůh udělá, co zaslíbil - rozsvítí světlo, které potvrdí zaslíbená místa Písma pro dnešek.

⁵⁷ Ježíš řekl: „Podobně jako se stalo za dnů Lota, tak bude s příchodem Syna člověka.“ Vidíte, co dělali oni. Podívejte se na Jehovu, co dělal On. Náš Otec všecko uspořádal na svém místě. Tam ve světě se nacházel Lot, daleko v Sodomě, se vším provázejícím jej hříchem - vlašný. Rovněž tam přichází k němu posel se zvěstí. A tam je skupina Abrahamova - ti vyvolení, vytažení - ti, kteří mají zaslíbení a opravdově očekávají syna. Lot rovněž očekával syna. Ale nikoliv v takové podobě jako Abraham.

⁵⁸ Co se pak stalo? Těsně předtím než se to stalo, sestoupil Bůh a projevil se v těle, ohlásil, že On byl Slovem. Živá [jest] jistě řeč Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě strany ostrý, a rozeznává myšlení i mínění srdce. Ježíš řekl, že „Tak bude s příchodem Syna člověka.“

To jsou božská zaslíbení. Byla vyřčená rty Ježíše Krista. Nebe a země pominou, ale slova má nikoli nepominou. Bůh může z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi. Ó, ano.

⁵⁹ My putujeme jako kdysi Izrael. Izrael během své pouti musel dostat novou manu každý den, neboť tato mana padala. A my bychom neměli žít ve světle Luthera, světle Wesleye nebo žít ve světle letničních. Jsme v novém věku - nová mana. Co se stalo s manou, kterou chtěli uschovat do dalšího dne? Ona se zkazila. Ona by je usmrtila.

Z toho důvodu máme tolik duchovně mrtvých tak zvaných křesťanů. Oni pojídají pozlátko minulého dne. Oni jí manu, která je už zkažená.

⁶⁰ Je to jako slupka na pšenici: Jestli ona se nepromění v pšenici, pak se od pšenice odloupne. A když je světlo odmítnuté, pak zůstane už jenom jedna věc: Proměnění se na tmou. Tak je to s Evangeliiem, a bylo

to prokázáno v každém věku. My v takové době žijeme. Včerejší mana je kontaminovaná.

Slyším lidi, jak říkají: „Před čtyřiceti lety jsem dělal to a tamto.“ To je v pořádku. Ale co dnes? Co s touto církví plnou ohně, o které jsme hovořili včera? Co dnešní církev? A co s tebou jako jednotlivcem dnes? Včerejšek neprospeje dnešku.

⁶¹ Včera to bylo v pořádku. Lutherovo poselství bylo světlem této hodiny, stejně tak Janovo. Ale přišlo větší světlo. Luther byl velikým světlem, a my se v něm na čas radovali. Ale přišlo větší světlo a zastínilo ho. Ono se vlastně mělo s ním spojit. Pak by se proměnilo v dokonalý bochník chleba, dokonalou manu Boží. Ale co oni udělali? Organizovali se. Vstoupil do toho lidský faktor. Místo Božího vedení vkradli se do toho lidé se svými systémy. A všichni byli oslepení.

⁶² Ó, dnešní strom nevěsty byl prokletěn. Každá větev nepřinášející ovoce je odříznuta. Řekl to Ježíš v 15. kapitole sv. Jana. Co se nyní stalo? Jsme svědky, jak to bylo odříznuto, prořezáno. Zapamatujte si, srdce stromu je v jeho nitru. Ovoce vždycky dozrává... první místo, na kterém urostе ovoce, je jeho vrcholek, neboť tam přichází nejčerstvější [míza] ze středu života, jenž je v tom semenu. To je strom nevěsty.

⁶³ Ježíš byl tím stromem nevěsty. Oni jej skáceli. On byl tím Stromem života v edenské zahradě. Oni jej skáceli a pověsili na římském stromě a posmívali se mu. Co On učinil? On na třetí den povstal z mrtvých. A dnes máme strom nevěsty. On započal dávno, na počátku, dávno, o letnicích.

⁶⁴ Poslyšte, vy, kteří patříte k církvi! Církev nikdy nezapočala v Nicei - v Římě. Ona měla počátek v Jeruzalémě. Církev začala o letnicích. Co oni potom udělali? Pokračovali v organizování se a Bůh prořezával jejich větve. Pak se organizovali luteráni - tyto větve byly odříznuty; Wesley - byli odříznuti; Letniční - tyto větve byly odříznuty, dokud to nedošlo do... ale Bůh bude mít strom nevěsty. „Všechno co pozůstalo po broucích a chroustech já nahradím, praví Pán.“

⁶⁵ Malachiáš nám řekl, že budeme přivedení zpět k původní víře jako v den Letnic, k víře otců. Věříme, že se to stane. Věřím, že ten čas už je tu. Větve odumřely, uschly. Budou tedy odstraněny ze stromu, aby na vrcholku stromu mohlo dozrát ovoce.

⁶⁶ Ó, aj! Všechna tato světla byla v pořádku. Tím světlem je dnešní církev plus to co přijala pro dnešek. Tím by měla být ukončena žeň, jak

to shledáváme rovněž v případě stromu, neboť pšenice má dozrát na světle, má růst ze zrna ke klíčku a listu. Má zrát spolu se světlem. Světlo jiného věku je s to vydat svědectví pouze o svém věku. Lutherovo světlo podalo svědectví o světle Wesleyovi. Wesley podal svědectví letničním. To je tentýž život, až na to že je zralejší, skrze působení světla. Ó kéž by to lidé mohli spatřit!

⁶⁷ Před nedávnem jsem četl stručný článek o anglické královně (ne této, to byla jiná královna), ona přijela do továrny na výrobu papíru, která vyráběla jemný druh papíru. A když měla rozhovor s ředitelem této továrny... on ji tam prováděl. Ji zajímalo, jak se vyrábí ten jemný papír. On jí ukázal všechny veliké lisy a stroje. A tehdy vyráběli papír ze starých hadrů. Na to si ještě pamatujeme. A tak on přišel do jedné místnosti a otevřel dveře a tam nebylo nic než hromada hadrů.

Královna se překvapeně zeptala: „Co tu dělají ty špinavé věci?“

Ten muž, ten ředitel továrny řekl: „To bylo šatstvo včerejšího dne. Ono se ušpinilo. Vyhodili jsme ho. Ale to bude papír zítřka.“

Ona řekla: „Nechápu to.“

On řekl: „Zítřa tomu porozumíš.“

⁶⁸ A tak když tyto hadry vhodili do lisu a provedli to jistým způsobem čištění, podle jistého technologického postupu - když to vyšlo ven, byly to nádherné listy papíru. Ředitel si myslel, že královně ukáže něco, co ještě neviděla. Umístil na ten papír její podobiznu a vytiskl na tom krásném listu papíru. Když to královna přijala, uviděla svůj vlastní profil na tom, co byly špinavé hadry včerejška, neboť to přešlo určitým postupem...

⁶⁹ Ó, kéž by to mohli spatřit Luther s Wesleyem: Že včerejší veteš se může použít, když projde jistým postupem, když Duch svatý zjeví světlo od ospravedlnění k posvěcení a křtu Duchem svatým. A nyní - v té poslední hodině při příchodu Krista - bude na tom vytisknuta podobizna, nikoliv královny, nýbrž nebeského Krále, který reprezentuje sám sebe, zatímco církev se zmenšuje a stává se menšinou. Tato služba musí být totožná s tou službou, kterou měl On.

⁷⁰ Ti, kteří zesnuli ve dnech Luthera na spodku té pyramidy, jako (to není učení pyramidy, to je pouze příklad) ... ta pyramida je tak dokonalá, což každý který tam byl... nedá se tam vsunout ani žiletka. A oni, nakolik nám je známo, nepoužívali maltu, ta architektura byla

tak vyspělá. Ale, oni postrádají vrcholový kámen. Neví, kam se poděl. Ale když se ten kámen vrátí, bude jako ten zbytek. Spojí se s tím kamenem, který zůstal otevřený. Pokud byste chtěli vložit ten vrcholový kámen, pak by to muselo vypadat právě tak. A když se Ježíš vrátí, nalezne Církev, která je obmytá, bez skvrny a vrásky. A bude mít tutéž službu, jakou měl On, která přivodí ten vrcholový kámen.

71 Jako moje ruka zde jako stín - ona je pouhým stínem, je tmavá. Ale když se moje ruka stává - ona je zde negativem a zde pozitivem. A ten negativ s pozitivem se stávají hustší, tmavší a tmavší a tmavší. Až nakonec do sebe zapadnou a negativ se ztotožní s pozitivem. To je tehdy když církev se spojí s Kristem jako nevěsta a tentýž Duch, který byl na NĚm, bude na ní - když církev přejde od ospravedlnění, k posvěcení, a křtu Duchem svatým, do těch posledních dnů - a vybrousí ji na příchod Páně.

72 Ó, letniční bratře, nebuď na něm tím drsným povrchem. Zaskvěj se Slovem a věř mu do posledního kousku. Nevcházej do těch ismů a jiných věcí, které dnes pozorujeme. Nebuď jimi ohromen, neboť přichází vrcholový kámen s voláním a prokřikováním: „Abba, Otče“ velice rychle, „Bože můj, Bože můj.“

73 Ano, věřím tomu z celého srdce. Vidíte to? Víte co tím míním? To je Kristus dneška, on běře ty hadry včerejšího dne (luteránské, metodistické, presbyteriánské a tak dále), a provádí je jistým procesem. Jaký je to proces? To je proces Ducha svatého - to co měli oni, plus, a dělá to, dokud nevytiskne svou podobiznu, když církev a Kristus se spojí. Dej nám to Bože. Doufám, že to vidíte. Pokud to vidíte...

74 Připomíná se mi jistá historka... když probíhalo Velšské probuzení, nějací význační mužové uvažovali o tom, že by se měli jít podívat na to probuzení ve Walesu, co se to tam vlastně děje. A když tam za tím účelem přijeli, chtěli se dozvědět, v které budově se to koná. Když do Walesu přijeli, chodili kolem dokola a ptali se na tu budovu. Spatřili malého radostného důstojníka stojícího na rohu ulice, který měl na hlavě vojenskou čepici. Točil v ruce hůlkou, kolem dokola.

A když tito mužové k němu přistoupili, zeptali se: „Pane, můžeš nám říci, ve které budově probíhá Velšské probuzení?“

On řekl: „Ano, pánové! To jsem já. To jsem já!“

Jakže? On vyzařoval ze sebe radost a světlo Velšského probuzení. To samé má činit letniční církev dnes. Zeptejte se: „Kdo jest Ježíš

Kristus?“

„Včera i dnes tentýž jest, i na věky.“

⁷⁵ Světlo jeho evangelia by mělo vyzařovat spolu se Slovem pro tento věk, a zjevovat Ježíše Krista národům tak jak tehdy. On byl tak naplněn Velšským probuzením, že sám byl tím Velšským probuzením! My máme být tak naplněni Kristem, že bychom Jej mohli odzrcadlovat v moci Jeho Slova, které nám přidělil pro tento den.

⁷⁶ Bratři nesklánějte se k věcem tohoto světa. Ne. Tyto starosti vás odvedou na scestí. Držte se evangelia. Sledujte každé Slovo. Nevracejte se k tomu, co řekl nějaký otec. Jděme přímo a držme se toho, co Ježíš řekl, že se má stát dnes. Ano, přátelé! Od nás se očekává, že budeme světlem toho věku, že budeme projevem evangelia.

⁷⁷ Luther byl světlem, Wesley byl světlem, letniční byli světlem. Ale my jsme na cestě pokročili dál. Vcházíme do nevěsty - vyvolané, vybrané. Pamatujte, pokud to jste vy, pak budete na tom stejně jako ten důstojník. On to měl v sobě.

⁷⁸ Vězte, to je přece sedmý věk církve, laodicejský věk. Podle Zjevení 3 oni odmítli Krista. Ze všech církevních věků, o kterých je zmínka v Bibli, ten je hodnocen nejhůř ze všech. On byl jimi odmítnut, zavrhlí Jej, vypudili ven.

⁷⁹ Už jste viděli to zatmění měsíce, oné noci kdy měl z Říma do Jeruzaléma přijet papež - do Jeruzaléma, nejstarší církve? Měsíc to je typ církve, on vždycky odráží světlo slunce v jeho nepřítomnosti. A on byl zatemněn. Před třemi nebo čtyřmi lety jsem to nakreslil na tabuli, a ukázal před sborem a ve stovkách domů v celé zemi.

⁸⁰ Co to bylo? Stín: Poprvé když papež opustil své místo a přijel sem ve jménu Pavla a tak dále. Projížděl těmito místy, při projíždce řekou ji požehnal. K čemu je řece zapotřebí nějaké požehnání? Co se to děje s tím církevním věkem, ve kterém dnes žijeme? Copak to nevidíte? Bůh to oznámil na nebesích, oznámil to ve Slovu, oznámil v novinách, oznámil mezi lidmi. Proč tedy neotevřete své oči a nepoznáte tu hodinu? Vše to vydává svědectví o pravdě. To je světlo této hodiny.

⁸¹ Pozorujte. Veliké ekumenické hnutí se chystá nyní zúčastnit koncilu, který se tam koná a formují obraz šelmy podle Zjevení 17, přesně tak jak tam bylo řečeno. A co vy letniční, sedíte přesto tiše

a chcete do toho vejít? Blíží se hodina přinucení. Nyní je čas povstat a ozdobit své lampy, a zazářit evangeliem Ježíše Krista a mocí.

⁸² Víím, že to není populární, když mnozí z mých přátel nyní sedávají s papežem a tak dále, a praví: „Máme velice duchovní pocit.“ Pro mne to je blud. To je proti Bibli. Nechtě Slovo Boží zůstane pravdou. Ano, přátelé! Ten čas je nyní. Vidíme ta veliká hnutí, jak se na to nachytala, a zajisté to tělesnému oku připadá duchovní. Jistě.

Kaifáš dělal dojem, že je v pořádku s ohledem na to, co zjevil onehdy kněžím. Celému onomu času - ale Ježíš byl světlem, které oživilo Slovo. Ale jejich rada a tak dále, jejich oči na to zaslepila. On řekl: „Nechte je na pokoji; slepí vedou slepé; oba upadnou do jámy.“

⁸³ Vrátili jsme se zpět do toho času, bratři a sestry. Jsme zpět v této hodině. Všimněte si, a proč? Stejný důvod. Shledáváme, že tato veliká světla, ve kterých jsme žili v minulosti, ona byla v pořádku. Nemáme nic proti nim. Ale ten laodicejský věk, buďte opatrní. Pamatujte, to jest Kristus, jenž je zavržen.

⁸⁴ A přesně tak je to nyní. Ta veliká rada dělá posušky tím směrem, aby se spojila s letničnými, to ekumenické hnutí. Co oni dělají? Zatemňují samo Slovo, a Slovem je Kristus. Jak to mohou dělat, když Křesťanská věda, Sjednocení bratři a mnozí jiní lidé v mnoha jiných velikých organizacích...?

⁸⁵ Někteří z nich věří panenskému početí, jiní nikoliv. Jeden věří, to druhý tamto. Jak se můžete spojit s nevírou? Jak mohou dva jít spolu, jestliže s sebou nesouhlasí? Vyjděte zprostřed nich a oddělte se. A děkujte Bohu za jeho Slovo a držte se ho. Ježíš Kristus je zavázán své Slovo projevit.

⁸⁶ Dnes nám je zapotřebí, aby povstal Malachiáš 4. Povstane další prorok ve jménu Pána Ježíše Krista, a předvede přesně to, co On zaslíbil. A lidé to slepě odmítnou a půjdou dál ve tmě, jak to vždy dělali.

⁸⁷ Pozorujte nyní. Shledáváme - to je ten stejný důvod - tehdy když odmítli, tyto církve, když odmítli poselství, ukřižovali Slovo, vyhodili Slovo... Inu, pokud k nim nebudete patřit, nebudete moci mít svou modlitebnu. Oni ji uzavrou. Musíte do toho vstoupit. Pokud ne, oni vám ji uzavrou. A co potom? Ó, stůjte za správnou věcí! Pamatujte, to je téměř opakování času ukřižování.

⁸⁸ Falešné světlo způsobilo před nedávnem největší loupežné

přepadení v Anglii, jaké svět ještě neviděl. Největší loupežné přepadení bylo spácháno pomocí falešného světla. Krádež sedmi miliónů dolarů byla spáchána pomocí falešného světla, které zastavilo vlak. A Scotland Yard nemohl najít toho člověka, oni s tím obnosem mazaně utekli. Vešlo to ve známost jako největší loupežné přepadení v té přirozené oblasti. Svět byl okraden ve svém největším loupežném přepadení.

⁸⁹ A největší loupežné přepadení na církvi Ježíše Krista bylo rovněž způsobeno a spácháno falešným světlem - pozlátkem nějakého jiného věku a odmítnutím světla předpověděného pro tento věk. Amen! Falešné světlo, pozlátko včerejška. Nechodte v záři včerejška. Chodte v teple dnešního slunečního světla. Nedejte se vtáhnout do denominačního stínu, že totiž dny zázraků už pominuly.

Ježíš řekl: „Znamení pak ti, kteří uvěří, tato míti budou: Ve jménu mém dáblý budou vymítati, jazyky novými mluvit. Tato znamení míti budou.“

Oni říkají: „To bylo v pořádku pro apoštoly, nikoliv pro nás.“ To je třpyt.

Ježíš řekl: „Tato znamení míti budou, na celém světě.“ Ano, přátelé.

⁹⁰ Co se to děje? Chůze v odlesku - to způsobilo největší loupežné přepadení. To vybralo Krista z církve. Podívejte se nyní, jak by se mohl Kristus projevit ve Slovu zaslíbeném pro dnešek skrze nějaké studené věrovyznání včerejšího dne? Ono přece nezahřeje to símě. Nikoliv, přátelé. Největší krádež v církvi... teplo. Ale zapamatujte, to studené věrovyznání nepřivede ke zralosti to dnešní semeno. Ono přece popírá to símě. To je jen houstnoucí mlha nad povrchem země. Je načase, aby Bůh znovu povstal a rozsvítil světlo, oživil své Slovo. Jistě. Světlo. To studené věrovyznání nepřivede zrna ke zralosti. Opravdu ne.

⁹¹ A pamatujte na to, že civilizace se přesouvala spolu se sluncem. Jak jsem vám už řekl na počátku, já musím věnovat pozornost podobenstvím, způsobům kterými se řídí příroda. Schází mi k tomu patřičné vzdělání. Netoužím po něm. Raději bych měl více Boha než celé vzdělání tohoto světa. Mám Ježíše Krista. Vidím jak Jeho Slovo je Jím prozářeno veskrze, a to je všechno co potřebuji znát. A jestliže člověk je zrozen z Ducha Božího, bude zkoumat Písma a přesvědčí se, zda to je odpověď pro dnešek.

⁹² Odpověď pro dnešek jest Kristus. Kristus jest Slovem. Když Slovo bývá obživeno, ukazuje světlo, jež bylo zaslíbeno pro dnešek.

V tomto temném laodicejském věku pouze málo... „Já kteréžkoli miluji, kárám a tresci; čiň pokání“ řekl Ježíš, „a vrať se zpět.“ Vrať se ke Slovu. On je tím Slovem. Přijď k Němu. Ano, přátelé.

⁹³ Pozorujte světlo, jak ono přichází z východu a směřuje k západu. Jsme na západním pobřeží. Ono mělo tři fáze, že ano? Mělo tři fáze, třikrát překročilo vodu. Od Pavla přešlo Středozemním mořem do Německa. Německo bylo rozsvíceno Lutherem. A potom anglickým kanálem až se dostalo do Spojených států a nyní... Do Anglie, pak z Anglie napříč Pacifikem do Spojených států. A klestilo si cestu Lutherovým poselstvím dál a dál, dokud ta poslední část se neopakovala zde na Západním pobřeží.

⁹⁴ A od dozrání zrna, počínaje od Luthera napříč věky, ono musí nyní dozrát do plnosti evangelia. Moc Boží k dozrání světla byla ukázána skrze ospravedlnění, posvěcení a letniční věk, a to má způsobit zralost stromu nevěsty na příchod Pána Ježíše Krista; aby Kristus se mohl manifestovat ve své církvi jako jedna osoba - On a jeho nevěsta. Amen!

To je ta hodina, ve které žijeme. To je světlo toho dne. Chodte v něm. Budte spaseni všechny končiny země.

⁹⁵ Třpyt dnešní církve je velice svádí. Ježíš to řekl v Matouši 24. On řekl, že by svedl pokud možno i vyvolené. Luther nebude sveden, Luther nemůže svést metodisty. Metodisté nemohou svést letniční. Tak je to, vidíte. Ale co s nevěstou? To způsobilo pohasnutí očí letničních. Ano. Hledte, vy jste se vrátili k vyznáním víry, k formě, organizovali jste se: Máte hromadu lidí, kteří určují, co máte dělat. Bible praví o těchto věcech.

⁹⁶ Nám jsou nyní zapotřebí muži a ženy naplnění Duchem Božím. Jestliže říkáte, že máte v sobě Ducha Božího, a Bůh zde činí nějaké zaslíbení, jak by Duch svatý mohl tuto věc popírat a říci: „Dobrá, to bylo snad dobré pro jinou dobu. My tomu tak nevěříme.“ To není přece Duch svatý. Člověk naplněný Bohem, On a to Slovo se stanou jedním. Opravdu ano. To je produkt toho sjednocení mezi Bohem a člověkem.

⁹⁷ Jak může žena, která se chce... manžel, muž... v rozporu, konat věci, které si on nepřeje? Jak můžeme flirtovat se světem denominací a organizací, a odmítnout světlo pro tuto hodinu? Jak se to může stát, bratře a sestro?

⁹⁸ Se zbožnou láskou a respektem ke každému jednomu z vás, jak můžeme přijímat takové věci? Jak jim vůbec můžeme naslouchat? To

se nám přece ihned vymstí. Neodsuzujme luterány kvůli tomu, že oni odsuzují katolíky. Neodsuzujme Wesleye kvůli tomu, že odsoudil luterány, vidíte, takto; když odsuzuješ věc, která se děje dnes a odvracíš se od ní, když pozoruješ, jak tvoje církev směřuje do ekumenického hnutí a tak dále, vede tě, každého jednoho ke znamení šelmy, a že to už máš.

⁹⁹ Vcházejí do toho mnozí lidé s upřímným srdcem. Říkáte: „To jsou dobří lidé, svatí.“ Stejně tak byli kněží. Kdybych měl posoudit svatost Ježíše Krista nebo ovoce Ducha... toho se chopili mnozí z vás - nechci tím pohrdat, věřím každému Slovu, ale mnozí říknou: „Ó, mluvil jsem v jazycích, mám to.“ To není ono. Nikoliv, přátelé.

¹⁰⁰ Mnozí říknou: „Přece se jedná o ovoce Ducha.“ Skutečně? Postavme Ježíše před soudem, (nechť mi to Bůh promine), jen na okamžik. Předvedeme i vás, a já budu knězem. Říkám vám: „Tento mladý chlapík, který se jmenuje Ježíš z Nazaretu, přišel sem do města. Neposlouchejte ho. Věříme v ovoce Ducha.“ Pohledte, váš přívětivý starý kněz: Jeho dědeček a pradědeček všichni byli kněžími. On obětoval své mládí. On vytrval ve svém semináři. Bděl, věřil, konal vše, čemu byl vyučován. Zná Písmo od A do Z. Dokonce sám opisuje spisy - je písařem. A zde ho máte, toho starce. Znáte ho.

„Jak se to dalo, když vás rodila vaše matka? Kdo stál vedle ní? Ten přívětivý starý kněz. Když se měla matka rozvádět s tátou, kdo znovu spojil jejich ruce a přivedl je oba k Bohu? Ten přívětivý starý kněz. Jistě.“

„A zde Jehova požaduje k oběti za hřích beránka. Obchodníci bydlí ve městech a prodávají svoje výrobky a tak dále, to co sami vyrobí nebo cokoli mají na prodej. Oni nechovají beránky. A co učinil ten kněz? Postavil malý stánek k prodeji těch beránek, a tak ten člověk může přijít a nechat si očistit svou duši vůči Jehovovi.“

„A co udělal ten Ježíš z Nazaretu? Z které církve vlastně přišel? K jaké denominaci patří? Kdo mu dal pověřovací listiny? Vyhodíme ho pryč. Nechceme s ním mít nic do činění, neboť nás všechny tupí. Co on udělal? On přichází na místo, na kterém lidé hledají spasení pro své duše, a bere jim to [dnes bychom to řekli o církvích, to je pro vás, kteří máte duchovní úsudek], on zpřevracel jejich stoly, vyhnal penězoměnce, vzal provaz, spletl to a vyhnal je pryč, a toho vašeho přívětivého starého kněze nazval ‚synem ďáblovým‘.“

„Ten přívětivý starý muž ti půjčil peníze, když jsi byl v nouzi! Kdo se

vedle tebe postaví, když zemřeš, kdo tě pochová? Ten přívětivý starý kněz. On má ovoce Ducha. Ale ten Ježíš z Nazaretu, má on vůbec ovoce Ducha?“

101 Podle mluvení v jazycích nelze posuzovat. Stejně tak nelze posuzovat podle ovoce Ducha. Ale je to projev Slova Božího přineseného na světlo. To je světlo, které to působí, muž, jenž kráčí ve světle. Ježíš Kristus se nespolehal na mluvení v jazycích, ačkoliv to činil. On nebyl... ovoce Ducha, ač ho měl. Podle toho nelze posuzovat. Ale On věřil a zdůrazňoval to, a Bůh žil skrze něj každým slovem zaslíbení toho dne. To je světlo té hodiny. To je ten důkaz.

102 Jestliže mi někdo řekne, že Duch svatý na něj sestoupil, a popřel Slovo Boží, pak s ním není něco v pořádku. S našimi semináři a tak dále není něco v pořádku, když oni dnes vyučují teologii vymývání mozku a ostatním nesmyslům. Tito lidé udělali proti Slovu Božímu totéž, a vedou je rovnou tam na ekumenickou porážku. Proč? To je přece špatné. Promlouvám ve jménu Páně! Dávejte pozor, přesvědčte se, zda to není pravda. Světlo, světlo této hodiny!

103 Stará věrovyznání nemohou nikdy připravit ke žni. Musíme mít církev, která je obmytá v Beránkově krvi, a abychom byli církví, musíme se stát jedno se Slovem. Ježíš řekl, že trpyt dnešní církve je velice svádívý, svedl by pokud možno i vyvolené. Pouze vyvolení - ale jako bylo za dnů Noe, kdy bylo zachráněno osm duší, tak bude při příchodu Syna člověka. V tom čase jich bude zachráněno velice málo. Čím to bude způsobeno? Oni jsou tím vedeni k porážce.

104 Shledáváme v té dnešní tmě (tím bych chtěl ukončit), v přítomné temnotě, ve které žijeme - v těchto dnech, ve kterých nyní žijeme, kdy světlo na nebesích se znovu ukázalo... ono se ukázalo už jednou, aby nám to bylo dosvědčeno. Ukázáno na základě Bible v sedmi pečetích, to co se stálo, a zde to Bůh oznamuje rovnou na nebesích. Sestoupilo to dolů a bylo oznámeno na zemi. A církev do toho vchází.

105 Kdo by potom zachránil tu malou Slovo střežící nevěstu? Co se s ní stane, když bude vyhnána do té zimy? Nebude ji zima. Potvrzené Slovo zaslíbení toho dne... ó, ano. To je jako... To je záhadné. Vím, že to je pro lidi, vidět jak církev řekne... proč, to je přesně totéž. Ježíš řekl, že to tak bude. Jestliže On... to by svedlo pokud možno i vyvolené. Ó, ano. Ano, přátelé.

106 Připomíná se mi, jak před nedávnem jistý chlapík na Floridě

hovořil, a řekl, že měl Chevrolet, který se mu na Floridě zastavil. Řekl, že ho dal do dílny. A ten mechanik chodil kolem dokola a dělal všechno možné, ale nepodařilo se mu ho nastartovat. Byl už z toho nervosní, běhal po budově, jednou vzal to... a ten muž stál a říkal: „Čekám na svoje auto, pane. Je už pozdě. Nemůžeš to nějak dát dohromady?“

On řekl: „Dělám, co mohu“, byl celý nervosní a lítal kolem dokola. A vyšel na ulici.

¹⁰⁷ A tu se odněkud vzal jakýsi člověk v hezkém obleku a okamžik na něj hleděl. Pak řekl mechanikovi, poté co tam na chvíli strčil hlavu, řekl: „Proč jsi nesáhnul tam na to? Přece nemáš žádný proud.“

A ten odvětil: „Na to jsem vůbec nepomyslel.“ A jen co otočil tou malou součástkou, nechť to bylo cokoliv, a už měl proud. Auto se nastartovalo. Obrátil se, a ptá se: „Kdo jsi?“

Víte, kdo to byl? To byl hlavní inženýr General Motoru. On byl tvůrcem toho vozu. On udělal ten plán.

¹⁰⁸ V této hodině, bratře, když uvažujeme o tom, co se stalo s naším probuzením, co se vlastně stalo? Máme materiál a všechno. Máme mechaniku, ale kde je dynamika? To je zapotřebí, abychom mohli přivést Ježíše na scénu. Co se to děje?

¹⁰⁹ Řeknu, vám, že dnes je zde jeden, haleluja, jmenuje se Duch svatý, který může pohnout dynamikou. On je dynamikou této mechaniky. Dnes stojíme, my letničnické - jedna z největších církví v tomto národě, tisíce a tisíce přicházejí každý rok - ale kde je Duch svatý? Akceptovali jsme mluvení v jazycích a viděli jsme, jak to funguje. Metodisté to přijali skrze pokřikování, luteráni skrze víru a tak dále. To není to.

¹¹⁰ Je to Slovo. Je to rozsvícené Slovo, ono uvede do chodu mechaniku, a stane se dynamikou. Oni jsou dynamikou. Když přichází dynamika na mechaniku, pak se to roztáčí. Tak je to. Vezměte Slovo. Pokud bude chybět byt nejmenší součástka, pak to nenastartuje.

¹¹¹ Odložme stranou každé břemeno, každý ismus, každé vyznání víry - aby dynamika Ducha svatého mohla protékat Slovem a potvrdit to zaslíbené Slovo pro tento den. Pak se postaví na nohy ta velká církev Boží, jako tryskové letadlo, povznese se na nebesa na setkání se s Mistrem. To je přesně tak. Dokud to neuděláme, nebude to ani fungovat. V tom to vázne. Ano, přátelé.

Kdo to může způsobit? Kdo to udrží v tomto čase, o kterém

uvažujeme? Pamatujte, pamatujte bratři.

112 Připomíná se mi krátký příběh (nechci se už vracet k nějakým historkám), ale můj přítel byl v Carlsbad v Novém Mexiku kde konal shromáždění. A hromada lidí se šla podívat do jeskyně. Ó, já jsem v tom nikdy neměl zalíbení, tam v těch hlubinách - snad jednu míli³ pod povrchem země. Já se cítím dobře zde. A tak oni sestoupili... já toužím povznést se výš, nikoliv někam sestupovat!

113 Tak oni vzali toho muže a sestoupili tam. A byl s nimi jejich přítel se svou malou holčičkou a chlapcem. A sestoupili hluboko do podzemí. Ó, tuším, že to byly stovky a stovky metrů pod povrchem země - oni tam sestoupili. A ten muž najednou zhasil světlo vypínačem. A najednou se stalo tak temno a černo, že nikdo neviděl ani na svoji ruku, i kdyby s ní pohyboval před svýma očima.

A tato malá holčička, ta malá drobotinka, se opravdu vyděsila. Začala křičet na celé kolo. „Ó, je taková tma, tma, tma“, křičela hystericky.

Náhodou vedle ní stál její malý bratr. On do té tmy zvolal a řekl: „Neboj se malá sestřičko - je zde muž, který může rozsvítit světlo.“ Haleluja!

114 Co si počne ta malá církev? Neboj se. Je zde muž, který může rozsvítit světlo! To je Pán Ježíš Kristus. Ó, ano. Pán Ježíš Kristus. Zapamatujte si to.

115 Ti slepí - ti bohatí lidé ve dnech Ježíšova narození, nad nimi světlo nepohaslo, nebyli oslepeni třpytem Jeruzaléma. Jejich teologie to nemohla vysvětlit. Ale když odjeli, pak to mohli sledovat do věčného života, jako dnes vy, podnikatelé. Nevšímejte si třpytu těchto organizací, ale přidržte se Slova. Ono vás povede do světa.

116 „Neboj se malá sestřičko - je zde muž, který může rozsvítit světla.“ Je zde Kristus, který může oživit Slovo, ten stejný jako kdysi, a On potvrzuje, že včera i dnes tentýž jest, i na věky. Věřte tomu?

117 Povstaňme. Je ještě patnáct minut do odchodu na další shromáždění. Nechtěli byste pozdvihnout ruce a říci: „Bože, posviť na mne svým světlem? Věřím Slovu. Věřím mechanice, vlož do mého nitra dynamiku, Pane.“ Pozdvihněte ruce a volejte k Němu: „Pane, rozsviť své světlo.“

118 Je zde muž, který může rozsvítit světla. Umrtvuje nás

³ Míle je 1609 metrů.

komunismus, pojidají nás různí chroustové organizace. Ale je zde muž, který může rozsvítit světlo. Tím mužem je Duch svatý, sám Ježíš Kristus, projeven v Duchu.

Pane Ježíši, dotkni se každé jednotlivé ruky. Nejen ruky, nýbrž celé paže, až do srdce, a rozsviť světlo Evangelia. V Ježíšově jménu...

